

VAPAA-AJATTELIJAIN LIITTO SUOMEN RAUHANPUOLUSTAJIEN JÄSENJÄRJESTÖNÄ (29.2.2008)

Vapaa-ajattelijain liiton sähköpostilistalla, jota kutsutaan myös Kinatoriksi, on ollut viime aikoina keskustelua Suomen Rauhanpuolustajat –järjestöstä. Vapaa-ajattelijoiden mielipiteet tästä järjestöstä ja sen työstä ovat erisuuntaisia. Näin on ollut ennenkin.

Suomen Rauhanpuolustajat – Fredskämparna i Finland ry (SRP; per. 1949) on järjestö, jonka johtokuntaan kuuluu tällä hetkellä kolme tunnettua vapaa-ajattelijaa. Liisa Lahdenmäki oli aiemmin Tampereen vapaa-ajattelijat ry:n puheenjohtaja. Hänet savustettiin ulos tältä paikalta ja hän lopetti toimintansa vapaa-ajattelijoina. Veikko Laine on hyvin pitkäaikainen Keski-Uudenmaan Vapaa-ajattelijat ry:n voimahahmo. Esa Ylikoski on Helsingin Vapaa-ajattelijat ry:n sihteeri ja Vapaa-ajattelijain liiton hallituksen varajäsen.

Liitto liittyy SRP:n jäsenjärjestöksi

Vapaa-ajattelijain liitto liittyi SRP:n jäseneksi 1.1.1980 lukien liittoneuvoston tehtyä asiassa päätöksen kokouksessaan 25.11.1979. Puheenjohtajana tuossa kokouksessa toimi helsinkiläinen Paul J. Koponen. Esityksen asiasta teki tamperelainen liittoneuvoston varajäsen Eero Johteinen.

Aiemmin liiton johtavana periaatteena oli pidetty sitä, ettei liitto kuulu jäsenjärjestönä mihinkään muuhun järjestöön kuin Brysselissä 1880 perustettuun Vapaa-ajattelijain maailmanliittoon.

Liittymispäätös ei ollut yksimielinen. Lahtelainen liittoneuvoston jäsen Reijo Taipale vastusti sitä.

Liitto eroaa SRP:stä

Eroamispäätös tehtiin liittoneuvoston kokouksessa 24.9.1994, jossa puhetta johti tamperelainen Sirkka Vadén. Tässä kokouksessa oli läsnä vain kuusi liittoneuvosta: Erkki Hartikainen (Lohjan seutu), Jorma Snellman (Karkkila), Reijo Taipale (Lahti), Sirkka Vadén (Tampere), Reino Vierula (Seinäjoki) ja Olavi Ääri (Raisio).

Esityksen liiton eroamisesta SRP:stä teki Reijo Taipale. Hän sanoi, että rauha on hyvä asia, mutta vapaa-ajattelijat voivat liittyä SRP:n jäseniksi yksityishenkilöinä. Erkki Hartikainen sanoi, että rauhanliike voi nyt huonosti ja Kekkonen kauden rasitteista pitäisi päästä eroon. Liiton ei ole syytä olla enää mukana. Olavi Ääri kertoi, ettei hän kuulu enää muihin järjestöihin kuin vapaa-ajattelijoihin ja kannatti SRP:stä eroamista. SRP:llä on kuitenkin hyvä tarkoitus, sitä Ääri ei epäillyt. Sirkka Vadén kertoi, että Tampereen vapaa-ajattelijat oli käsitelty asiaa ja päätynyt eroamisesityksen kannalle.

Myös jotkut liittohallituksen jäsenet käyttivät puheenvuoroja. Kari Saaren mielestä liitto ei voinut olla ajamassa kaikkia hyviä asioita. Juhani Pösö piti SRP:n toimintaa ”värittyneenä”, eikä tuntenut kaipuuta SRP:iin. Juha Kukkonen mielestä SRP:n merkitys oli pienentynyt, ja kaikki poliittiset puolueet olivat eronneet siitä. Rauhantoimintaa kannattaa kuitenkin tukea, ja SRP toimii yhdessä Suomen Punaisen Ristin kanssa miinoja vastaan.

Eroa vastusti Jorma Snellman. Hänen mielestään liiton ei kannata erota SRP:stä, sillä se tekee humanistista työtä. Jatkuvasti soditaan. Liiton hallituksessa voi tulevaisuudessa olla henkilö, joka ottaa osaa SRP:n toimintaan.

Päätökseksi tuli, että jäsenmaksu (0,30 markkaa/jäsen/vuosi) maksetaan SRP:lle vielä vuodelta 1994, ja liitto eroaa SRP:stä vuoden 1995 alusta. Jäsenuuskausi kesti 15 vuotta.

Kimmo Sundström

P.S. Samassa liittoneuvoston kokouksessa käsiteltiin liittohallituksen esitys liiton eroamisesta Vapaa-ajattelijain maailmanliitosta. Esitys oli syntynyt liittohallituksen kokouksessa 9.4.1994 äänestyksen jälkeen. Eroamisesityksen teki hallituksessa Kari Saari, jota kannatti Hannu Eklund ja esitys sai taakseen luultavasti kuusi ääntä. Esityksen hylkäämistä kannatti Juhani Pösö ja kaksi muuta jäsentä.

Liittoneuvostossa esitystä kannattivat Hartikainen, Snellman, Vadén ja Ääri. Päätös merkitsi selvempää suuntautumista IHEU:n (International Humanist and Ethical Union, per. 1952